

misk, det kan være i form af bøv. Det står simpelt hen ikke i forhold til hinanden.

Det drejer sig om den skriftlige arbejdspladsvurdering for de små virksomheder. Den skriftlige arbejdspladsvurdering kan være et fremragende instrument i indsatsen for et godt arbejdsmiljø, men på de små virksomheder, som vi taler om her, er det klart at skyde over målet. Her står bøvlet og omkostningerne i kroner og øre slet ikke mål med det, man eventuelt kunne få ud af det.

Det drejer sig ligeledes om det med sikkerhedsorganisationen på de helt små virksomheder. Sikkerhedsorganisationernes rolle diskuteres meget i øjeblikket blandt personer og organisationer, som er interesserede i arbejdsmiljøspørgsmål, og jeg er overbevist om, at i al fald i virksomheder af den størrelsesorden, som vi her koncentrerer os om, gør man klogt i ikke at fastsætte regler om, at der skal være en sikkerhedsorganisation.

Omkring bedriftssundhedstjenesten vil jeg egentlig godt drage en parallel til det, vi i enighed med regeringen har gjort på et andet område, nemlig omkring arbejdsformidlingen, hvor vi trækker andre aktører ind.

Vi vil godt have den samme politik omkring BST, altså have liberaliseret området, sådan at de BST-centre, som leverer et produkt, som virksomhederne efterspørger – det vil givetvis være ganske mange – naturligvis vil få lov til at bestå. Men det skal også være sådan, at der kan komme andre ind på markedet og tilbyde en tilsvarende service over for virksomhederne, en service, der uden diskussion er efterspørgsel efter.

Og endelig vil vi igen pege på – det er så reminiscensen af fejlskuddet i 1997, da regeringen uden at have tilstrækkelig opbakning hos begge parter på arbejdsmarkedet gennemførte ganske afgørende ændringer i arbejdsmiljøindsatsen – at man bør afskaffe mål- og rammestyningen af Arbejds miljørådet og branchearbejds miljørådene.

Alt i alt har vi den samme intention som Socialdemokratiet og regeringen om at forbedre arbejdsmiljøet, men man skal udvælge sine instrumenter og sine indsatsområder med omhu. Vi peger på her, at dét har regeringen og Socialdemokratiet ikke gjort tilstrækkelig godt. Derfor vil vi gerne, selv om det er et ældre forslag, kopiere det ældre forslag, for det er nemlig godt.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Hvis jeg må have lov til at citere hr. Knud Erik Kirkegaard, så var det jo sådan i hr. Knud Erik Kirkegaards tale, at gevinsten ikke stod mål med bøvlet. Det vil sige, at man her – direkte citeret og citat slut – altså sætter økonomi frem for mennesker. Men det kunne også være ganske interessant at spørge: Hvad er der af dokumentation for den påstand om, at økonomien ikke holder her? Er det sådan, at man måler og vejer menneskers liv i forhold til en økonomisk indsats?

Lad mig så spørge om værktøjer: Er det sådan, at man, hvis man er i gang med enten at bygge et hus eller reparere på mennesker, eller uanset hvad man gør, så skal indsnævre brugen af de værktøjer, man har, eller skal man udvide dem?

Man giver en række forskellige værktøjer over for forskellige typer virksomheder, og jeg er enig i, at der er mange forskellige værktøjer, der skal bruges her. Der er jo også nogle, der lever op til lovgivningen. Men at begrænse den må da ikke være vejen ud af det her.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jamen nu forstår jeg det bedre. Nu giver hr. Carsten Hansen udtryk for, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvad indsatsen koster, for penge er slet ikke noget, man skal diskutere i forbindelse med det her. Jo, det kan jeg garantere for at man er nødt til, vil jeg sige til hr. Carsten Hansen.

Der er altså næsten ikke grænser for, hvad man kan tage af initiativer for at forbedre arbejdsmiljøet i Danmark. Man kunne såmænd næsten bruge hele bruttonationalproduktet, hvis man ville det. Man kunne næsten lave regler, så man ikke kunne lave andet i virksomhederne end at arbejde med arbejdsmiljøproblemer.

Man er nødt til at prioritere. Sådan har det altid været i den danske arbejdsmiljøpolitik under tidligere regeringer, og jeg håber sandelig også, at det er sådan under den nuværende regering. Ellers er vi i hvert fald helt ude at svømme med hensyn til at have sikkerhed for, at de initiativer, der bliver taget, er de rigtige initiativer. Man skal ikke kun tage initiativer. Man skal ikke bare løbe rundt med hovedet under armen, men man skal bruge hovedet. Man skal vurdere, og man skal prioritere. Ellers får vi alt for lidt for penge.